

PLA DE CULTURES

CINEMA i AUDIOVISUALS

OFICINA TÈCNICA
Ajuntament de Barcelona
Maig 2016

1. Marc General 3-5

2. Elements per la diagnosi 6- 17

Quines polítiques audiovisuals i per al cinema volem a la ciutat?

Constitució Taula d'entitats i de representants del cinema i l'audiovisual.

3. Valors estratègics del cinema i l'audiovisual 18- 20

4. Primeres mesures 20-25

5. Televisió Municipal 25

6. Eix Economia 26

7. Barcelona Film Comission 26- 27

8. Informes

Audiovisual i gènere 28-31

Propostes del futur EMAV 32-33

Jornades Comunicació audiovisual, cultura i comunitat 34-38

1_MARC GENERAL

La proliferació dels mitjans de comunicació, el nomadisme d'imatges, les noves tecnologies de transmissió, les noves pràctiques en tota la cadena productiva i de transmissió de la imatge reclamen accions en polítiques públiques amb criteris de sostenibilitat, de perspectiva crítica i emancipadora. La dimensió comunicativa del cinema i l'audiovisual pot operar per fer emergir no un suposat ser comú sinó formes de ser en comú, és aquí on la comunicació audiovisual ha de ser capaç d'estructurar una concepció d'interculturalitat complexa i plena de matisos, radicada en el diàleg, en l'escolta activa i l'empatia, en l'encontre amb l'alteritat.

Matèria de pensament i de comunicació, eina de producció de l'imaginari i del relat col·lectiu, element de mediació i transformació social, el cinema i l'audiovisual reclama polítiques municipals i mesures **ESTRUCTURALS** de base assentades en la dimensió del teixit social, educatiu, comunicatiu, artístic i econòmic de la ciutat. El sector es manifesta també, corresponsable en el deure d'aixecar polítiques de memòria. Inseparable de la filosofia, la lingüística, la geografia, la teoria i pràctica dels medias, la política, inseparable de la nostra consciència històrica i de la nostra identitat...què és la imatge sinó memòria?

La revolució digital ens obliga a redefinir el cinema i l'audiovisual, més enllà de les condicions de vida que l'han significat en el segle XX. Les xarxes digitals aconseguen dibuixar i desenvolupar l'anhelat pacte entre llengua i imatge i crear un metallenguatge (la integració de text, imatges i sons en el mateix sistema); la creació i la producció transforma l'experiència audiovisual en l'epicentre d'una nova relació entre la indústria i els nous públics actius, participatius i autònoms en un nou context marcat per la col·laboració, i l'apropiació de l'obra audiovisual per part dels

públics (cinema transnacional, comunicació cross-media); també es produeix una migració de les imatges fóra de les sales de projecció convencionals, es desenvolupa la instal·lació narrativa d'imatges en moviment més enllà del dispositiu tradicional, en definitiva es crea una nova temporalitat, es generen nous esquemes de percepció i d'intel·ligibilitat. La xarxa global varia el caràcter de la comunicació per al segle XXI, la interculturalitat complexa i l'experiència vivencial del fet de comunicar-se, generen trames des de la base social, enforteixen vincles i apelen a l'acció comunicadora fonamentada en l'intercanvi constant de dons i càrregues que caracteritza a la comunitat.

Cal pensar i dissenyar polítiques per tal d'harmonitzar les (i)lògiques del mercat global amb el benestar social, l'educació, i la producció i transmissió de coneixement. Cal actuar políticament en l'impuls de les indústries de la creació, la producció, la distribució i la difusió de relats audiovisuals, cal acompanyar la gestió cooperativa del teixit del sector, treballar en l'accés al coneixement i a la cultura de l'audiovisual des de lògiques no privatives.

A l'Ajuntament de Barcelona les polítiques audiovisuals i cinematogràfiques es redueixen fins ara, a les petites ajudes a festivals, a la Barcelona Film Comission (gestió de rodatges externalitzada des del 2000) i a una mínima acció vinculada a l'ensenyament a través de "creadors en residència". La ciutadania no té cap sala de cinema municipal; de la desena de fàbriques de creació existents, cap d'elles està dedicada al cinema i a l'audiovisual, els nostres barris no tenen accés a cap equipament dedicat a la cultura audiovisual i en la majoria d'ells, l'accés privatiu, és a dir, les sales de cinema comercials, han desaparegut; la creació i l'empresa barcelonina reclamen polítiques municipals articuladores del sector, l'absència de les mateixes situen a Barcelona en una posició molt endarrerida en comparació a altres ciutats Europees, tot i reunir el 80% del sector català.

Cal que les polítiques municipals encarin el cinema i l'audiovisual dins, també, d'un marc europeu, ja que la Comissió Europea ha adoptat en els darrers anys una política afavoridora de les grans corporacions i no massa lluny de la voluntat de desmantellar el sistema audiovisual públic, entès com a un sistema de gestió de recursos amb la pluralitat de comunitats i amb normes que permeten la seva sostenibilitat. La Comissió Europea, en la seva darrera directiva, inclou la creació, producció i distribució de la cinematografia i audiovisual europeu en les futures negociacions amb els Estats Units per a un acord de lliure comerç. Els perills d'aquest acord neoliberal farà incontrolable l'actuació de les multinacionals, per sobre dels governs i dels drets fonamentals, i significa un atac frontal als Drets Europeus de l'audiovisual.

Les primeres mesures en cinema i audiovisuals del Pla de Cultures s'han elaborat gràcies als ponts de comunicació establerts entre la pluralitat d'indústries del sector i els col·lectius socials, d'aquí n'han sorgit noves vinculacions, interaccions i el convenciment de la necessitat **URGENT d'incorporar els VALORS ESTRATÈGICS de l'audiovisual i el cinema en les polítiques culturals municipals.**

2_ELEMENTS PER LA DIAGNOSI

L'Ajuntament de Barcelona, a través del **Pla de Cultures de Barcelona (2016-2016)** ha realitzat **dues taules de debat** (10 de març i 17 de març) dedicades a la creació, la producció, l'exhibició i la distribució del cinema i de l'audiovisual. L'àmplia i plural representació de professionals i agents, i un format de debat obert a la ciutadania han estat fonamentals per redefinir la situació i les necessitats del sector. Aquests debats han estat pensats com a part del procés obert del **Pla d'Acció Municipal (PAM)**.

Fruit d'aquestes taules, de les primeres propostes elaborades per la Unió de Cineastes i de les mesures presentades el passat mes de desembre a l'oficina tècnica del Pla de Cultures, elaborades per la responsable de la comissió de Cinema i Audiovisuals, Sònia Abella amb la col·laboració d'Íngrid Guardiola i Andreu Meixide, s'ha generat un **PRIMER PLA DE MESURES PEL CINEMA I L'AUDIOVISUAL**.

Debat obert

18.02.2016

18.00 h Auditori Virreina Lab

POLÍTIQUES PER AL CINEMA I L'AUDIOVISUAL

Pla de Cultures de Barcelona

En el context de l'elaboració del Pla de Cultures 2016-2026, impulsat pel Consell de la Cultura de Barcelona, i en el marc dels processos participatius vinculats al PAM - Pla d'Acció Municipal, s'inicia un procés de reflexió sobre la implementació d'una política audiovisual i cinematogràfica, que doni suport a l'àmpli i divers teixit d'aquest sector.

El dijous, dia 18 de febrer, obrim el primer debat sobre les accions i les mesures necessàries, i la seva aplicació a través de la posada en funcionament d'un Pla d'acció de l'audiovisual i cinema. Les jornades són obertes als professionals del sector i a la ciutadania.

Els propers encontres / debats són

24.02.2016	Educació a la imatge
18.03.2016	Exhibició i distribució

Amb la participació de

Marta Andreu	Productora
Xavier Artigas	Realitzador
Xavier Atance	Productor
Tono Folguera	Productor
Cristina Lera	Productora
Andreu Meixide	Realitzador
Albert Plans	Guionista
Albert Solé	Productor
Alba Soterra	Directora
Pau Subirós	Productor

Debat conduït per

Ingrid Guardiola	Docent i Productora Cultural

Palau de la Virreina
Rambles, 99
08002 Barcelona

Acte obert. Aforament limitat

Debat obert

10.03.2016

19.00 h Auditori Virreina Lab

POLÍTIQUES PER AL CINEMA I L'AUDIOVISUAL / TAULA D'EXHIBICIÓ I DISTRIBUCIÓ

Pla de Cultures de Barcelona

Amb la participació de

Julio Lamalla	Federació catalana de cine-clubs
Elisabet Lloveras	Distribuidora, directora d'Hamaca
Daniel Miracle	Coordinador de Neokiosk.tv Impulsor de LaTele.cat
Cristina Riera	Co-directora del Festival de cinema L'Alternativa
Carlos Rodríguez Rios	Distribuidor Noucinemart Director Festival D'A
Anna Solé	Directora de la Mostra de Films de Gones
Elena Subiró	Directora de DocsBarcelona
	Membre del Consell de la Cultura de Barcelona
Sergi Vicente	Director de Barcelona Televisió i Barcelona FM

Amb la participació de diverses sales d'exhibició a la fila 0

Debat conduït per

Andreu Meixide Docent, realitzador i productor audiovisual

En el context de l'elaboració del Pla de Cultures 2016-2026 i en el marc dels processos participatius vinculats al PAM - Pla d'Acció Municipal, s'ha creat un espai de reflexió sobre la implementació d'una política audiovisual i cinematogràfica, que doni suport a l'àmpli i divers teixit d'aquest sector.

Amb l'objectiu d'obrir el debat sobre les accions i les mesures necessàries, i la seva aplicació a través d'un Pla específic, s'han organitzat tres jornades obertes als professionals del sector i a la ciutadania.

Proper debat

17.03.2016 PROXIMITATS / EDUCACIÓ, CINEMA I AUDIOVISUAL

#DecidimBarcelona

El debat es podrà seguir en directe a barcelonacultura.cat

Palau de la Virreina
Rambles, 99
08002 Barcelona

Acte obert. Aforament limitat

RESUM DEBATS TAULES

Quines polítiques audiovisuals i per al cinema volem a la ciutat?

1. D'ON VENIM?

A l'Ajuntament de Barcelona les polítiques audiovisuals i cinematogràfiques es redueixen a les ajudes a festivals, a la Barcelona Film Commission (externalitzada des del 2000) i una acció vinculada amb “creadors en residència” gestionats per l'associació A Bao A Qu amb el seu projecte Cinema en curs.

2. INTRODUCCIÓ

Més enllà de la relació amb la indústria cal una mirada municipalista (territori-teixit social-imaginari) envers la producció audiovisual i cinematogràfica: sensibilització, facilitació, educació, mediació (comunitats, territori), reflexió, creació, experimentació, identificació, etc.

3. MANCANCES I MESURES

El Pla de l'Audiovisual i el Cinema inclòs en el PAM contempla unes mesures d'aplicació immediata o a curt termini (A) i unes d'altres a llarg termini (B). Aquestes mesures tenen a veure amb **accions econòmiques (Eco), logístiques (Log) i metodològiques (Met).**

3.1 Comunicació i gestió tècnica:

Diagnòsi.

Temes a resoldre: Interlocució amb l'Ajuntament

Mesures

A. Log. Eco.

Creació d'una comissió vinculant d'assessors diferenciada del Clàssic Consell de l'Audiovisual de l'ICUB formada per un petit equip tècnic (vinculant) que vetlli per la transparència, la proporcionalitat i la transversalitat de les polítiques culturals aplicades al sector del cinema i de l'audiovisual i un equip d'assessors (no remunerats) de diferents membres del sector (vocals, representativitat)

A. Met.

Trencar amb la gremialitat, l'amiguisme i les organitzacions estructurades de forma piramidal que s'usen per afavorir les produccions de les pròpies cúpules

Atomització del sector

A. Log.

Facilitar un directori dels interlocutors de l'Ajuntament en matèries culturals, sobretot les vinculades a l'Audiovisual i al Cinema

3.2 Promoció, difusió i identitats culturals:

Diagnòsi.

Temes a resoldre:

Reconeixement de les trajectòries.

Promoció de la ciutat.

Promoció de les pel·lícules que es fan d'autors/es de la ciutat.

Mesures

A. B. Met. Log.

Potenciar els autors/es de la ciutat sense polítiques prèvies que generin censures o omissions.

Buscar els criteris de reconeixement i divulgació.

Fomentar el cinema de proximitat.

A. Met.

Clarificar la política de banderoles.

B. Eco.

Comprar pel·lícules perquè es puguin disposar a les biblioteques.

A. B. Log.

Agenda audiovisual compartida des de la pàgina de l'Ajuntament-Cultura

3.3 Recursos, investigació i desenvolupament:

Diagnòsi.

Temes a resoldre:

Falta de recursos al desenvolupament, escriptura i producció cinematogràfica i audiovisual.

Mesures

A. Eco.

Obrir una línia de subvencions/ beques/ ajudes de proximitat al desenvolupament, escriptura i producció de projectes.

- Pautar criteris i diferenciar-los d'aquells criteris que apliquen els projectes de L'I-CEC o L'ICAA. Ha de servir com a contrapunt, més que com a contrafort.

- Referències: Beques AGITA de Figueres. Tallers de desenvolupament de projectes dels Festivals de Berlín i de Rotterdam.

- Prioritzar el contingut a la quantificació econòmica. Falta privilegiar la viabilitat (grans quantitats de diners, les ajudes només afronten el 50% de la producció) en pro de la sostenibilitat del projecte. Dictadura de la quantificació.
- Sortir de la perspectiva unidireccional de les subvencions i pensar l'audiovisual com a memòria del nostre temps.
- Revisar el protocol legal per a optar a les beques o ajudes: no només s'han de dirigir a persones físiques o productores, sinó també a entitats sense ànim de lucre (associacions...), cooperatives o empreses amb ànim de lucre però destinades a reforçar el teixit i diversitat social.
- Obrir la línia editorial del cinema, sortir de la catalanitat mal entesa.
- Reforçar la transparència, la distribució i l'equitat
- Que l'Ajuntament no posi trabes a les iniciatives que es duen a terme fora dels circuits institucionals o mercantils.
- Quantitat mínima 1.000 euros i quantitat màxima 10.000 euros per projecte.

Necessitat d'eines de informació, assessorament i professionalització del sector.

A. B. Log. Met.

Barcelona Activa:

- Obrir una línia d'assessoria i suport per impulsar les empreses audiovisuals i els autònoms.
- Oferir alternatives als models econòmics tradicionals de la indústria audiovisual i fer un estudi (a disposició de la ciutadania) sobre inversions i retorns, capitals financers, taxes, mecanismes de finançament, impacte econòmic de les TIC en el sector AV
- Potenciar els projectes pensats des d'una economia social i solidària. Audiovisual comunal o comunitari.
- BBDD professionals, directori, renovar.
- Repensar les polítiques fiscals i el paper de la Barcelona Film Commission

A. B. Log. Met.

Barcelona Film Commission: ampliar el seu treball.

- Crear polítiques fiscals que afavoreixin la producció local

3.4 Xarxes, transversalitat i educació

Diagnosi.

Temes a resoldre: Lloc de trobada entre els professionals de l'audiovisual.

Mesures

A. B. Log. Eco.

-Creació d'un Centre de l'Audiovisual de Barcelona (en algun espai ja existent) que tingui una missió de programació, de mediació, de investigació i pensament i educació. Per exemple: Buenos Aires, barri de productores.

Espais possibles: 51 centres cívics, 10 fàbriques de creació (escèniques, visuals), Canòdrom.

-Laboratori de creació: possibilitar ecosistemes i programes de desenvolupament de projectes de qualitat des de l'escriptura, la producció, la crítica i la reflexió. Sense censures, promocionant la diversitat de mirades, de punts de vista, de temes i formats.

B. Log. Eco.

Internacionalització dels projectes a partir del diàleg amb mentors internacionals.

Treballar amb les associacions gremials.

Repensar la televisió local

B. Log. Eco.

Revitalitzar la Tele.cat.

B. Log. Eco.

Quin ha de ser el paper de BTV?

- Representació de l'ICUB al consell.
- Entendre-la com un viver, laboratori de creació audiovisual. Recolzament a projectes de línies més experimentals.
- Més transparència amb les seves externalitzacions.

Quina relació hi ha d'haver entre l'Ajuntament i les sales de cinema?

B. Log. Eco.

Revisar els protocols amb les sales de cinema (usos i funcions)

Falta de recursos tècnics i humans compartits.

B. Log.

Crear una xarxa de mutualització d'equips tècnics i humans i d'espais de treball.

Falta que el cinema pugui veure's a tota la ciutat, que tothom en pugui participar (retorn social)

B. Log. Eco.

Crear una xarxa de "cinema als barris"

Creació de nous públics

B. Log. Eco.

Revisar les polítiques de preus per entrades, fomentar la gratuïtat entre els joves sufragant l'Ajuntament la part proporcional a les pèrdues que tindria la sala.

Formació, investigació (I+D), reflexió crítica

A. B. Log. Met.

Enfortir els vincles amb les Universitats i les escoles d'audiovisuals més enllà del Clúster Audiovisual.

- Professionalització
- Formació-educació-relació

B. Log. Eco.

Afavorir aquells festivals de cinema independent, que fomentin els valors socials i elements d'identitat cultural (ja sigui des de la reflexió o des de la descripció diversa) i que incloguin espais de reflexió i debat sobre la pròpia pràctica i obra cinematogràfica i audiovisual.

B. Log. Eco.

Ampliar el marc dels creadors audiovisuals en residència i ampliar la feina que ja fa A Bao A Qu. Treballar-ho amb el Consorci (Educació)

Constitució TAula d'entitats i de representants del cinema i de l'audiovisual.

Per tal de fer possible la participació de diversos professionals i agents en el seguiment i l'evolució d'aquestes PROPOSTES PEL CINEMA I L'AUDIOVISUAL es constitueix, el passat mes d'abril, una Taula independent de treball amb l'objectiu d'articular un mapa de mesures i estratègies pel sector des d'una perspectiva social, industrial i artística.

La Taula segueix un procés d'elaboració de mesures integrals i transversals que integraran un PLA inclusiu, reflexionat i representatiu de les necessitats de l'ecosistema audiovisual de la ciutat. Un Pla que dibuixa mesures ESTRUCTURALS que donaran resposta a les necessitats del sector, a la demanda de la ciutadania i als nous públics i professionals que treballen en territoris interactius i transmèdia i que necessiten noves taxonomies per diferenciar-se del seu homòleg audiovisual.

Membres de la TAula:

Marta Andreu. Productora. Coordinadora del Màster Documental de Creació (UPF). Corresponsal de cinematografies per a Visions du Réel i membre de la comissió de Cinema Mundial a la Berlinale.

Toni Marín Vila. Productor, docent i assessor internacional. Vicedegà Primer CPAC, Col·legi professional de l'audiovisual de Catalunya.

Albert Plans. Guionista. Membre de Guionistes Associats de Catalunya.

Tono Folguera. Productor de "Bicicleta, cullera, poma", "El Rei Borni". Guanyador de Premis Nacionals i Internacionals. President de Pro-docs.

Cristina Lera. Productora. En representació d'Unió de Cineastes.

Marta Lladó. Gerent de la Coordinadora de Festivals de Cinema de Catalunya (40 festivals a Catalunya, més de 400.000 espectadors).

Carme Mayugo. Docent i investigadora de creació audiovisual participativa (USC). Pràctiques d'educomunicació i comunicació comunitària (Teleduca).

Patricia Sánchez Mora. Productora audiovisual. Organització de festivals. En representació d'Unió de Cineastes.

Carles Bosch. Cineasta. Nominat a l'Òscar. Premi Nacional de Cultura i Premis Goya. Gaudi per "Bicicleta, Cullera, Poma"

Carles Torras. Realitzador i productor. Guanyador de la Bisnaga d'Or 2016 a la millor pel·lícula per Callback. En representació de l'Associació de Productors Audiovisuals de Catalunya, PAC.

Maria Rosa Fusté. Efectes digitals i postproducció. Membre de la Junta Directiva de l'Acadèmia del Cinema Català.

Ingrid Guardiola. Docent. Productora cultural.

Andreu Meixide. Docent. Realitzador i Productor Audiovisual.

3_VALORS ESTRATÈGICS DEL CINEMA I L'AUDIOVISUAL

Valor cultural_

Per la seva capacitat de construcció del propi relat ciutadà i projecció del mateix, el cinema és expressió de cultura portadora de valors a la ciutadania, a un públic local i global.

Per què en articular-se amb la història i l'estètica, amb la ficció, la informació, la investigació de "lo real" i la seva transformació, amb l'experimentació tècnica..., amb la relació entre la societat i les imatges que aquesta produeix, té un paper decisiu en el coneixement humà i compleix una funció simbòlica fonamental. El cinema i l'audiovisual són identitat de les comunitats, dels espais i dels símbols que defineixen la mateixa ciutat.

Perquè és agent responsable davant la història: La gran qüestió ja no resideix en com reescriure la història, sinó a observar de quina forma el cinema pot ser capaç d'activar nous processos de memòria. En aquest sentit, el servei públic ha de garantir l'accés a les obres i la preservació i actualització dels arxius audiovisuals i cinematogràfics.

Valor industrial i social_

El seu potencial de talent, que és alhora, generador de llocs de treball.

El seu potencial d'exportació i de relació amb altres sectors.

L'audiovisual i el cinema és l'epicentre d'una nova relació entre la indústria i els públics actius, participatius i autònoms amb gran potencial creatiu, un nou context marcat per la col·laboració, la producció, el consum, i fins i tot, l'apropiació de l'obra audiovisual per part dels públics (cinema transnacional, comunicació cross-media).

La indústria cultural estructura un sector econòmic que gravita entorn a la dimensió social, cultural i comunicativa, del qual en formen part molts professionals tant de l'àmbit de la creació, la producció, la distribució, l'exhibició, l'educació i la mediació social.

Valor comunicatiu_

Els mitjans de comunicació audiovisuals públics són la finestra d'accés a la realitat per a molts ciutadans, per això mateix, és imprescindible preservar i fomentar la seva funció de servei públic. Això implica per garantir la llibertat d'expressió, la diversitat d'opinions fins i tot si qüestionen els espais institucionals, la transparència aplicada a tots els àmbits (des dels pressupostos fins a l'articulació del contingut), el diàleg amb la ciutadania, l'accés dels professionals del sector, el diàleg amb les joves generacions i l'obertura a continguts culturals.

Element de mediació social_

El cinema i l'audiovisual, a través d'associacions, productores o individus, és usat com una eina de mediació social per la seva capacitat de capturar, digerir i transformar la realitat a través de la imatge en moviment. El cinema i l'audiovisual

permeten treballar les identitats individuals i col·lectives en permanent transformació a causa de factors socials, econòmics i culturals, de forma coral i processual. Cal vetllar perquè aquests processos de mediació social siguin possibles.

Valor educacional_

El cinema i l'audiovisual són eines i discursos educatius de primer ordre i s'ha de vetllar perquè aquesta relació entre el cinema i l'audiovisual i l'educació es fomenti des de les mateixes institucions.

La migració al digital i la popularització de la tecnologia mòbil audiovisual fa més necessari que mai el fet de vincular el cinema i l'audiovisual amb l'educació, ja sigui per a l'alfabetització digital, per a l'educació sobre el paper i sentit de les imatges en una època de superàvit audiovisual, per a formar nous públics, nous creadors/es o per a entendre el nostre passat cinematogràfic i audiovisual.

4_PRIMERES MESURES

MEDIACIÓ AMB EL TEIXIT SOCIAL I SECTORIAL

Cal incorporar els VALORS ESTRATÈGICS de l'audiovisual i el cinema en les polítiques culturals municipals, així com el laborar mesures ESTRUCTURALS de base assentades en la dimensió del teixit social, educatiu, comunicatiu i econòmic.

Dos punts a tenir en compte:

1. Necessitat de resoldre la interlocució, creació d'un pont entre l'Ajuntament i el sector i els diferents agents, tenint en compte les diferents àrees (creació, producció, exhibició, distribució, educació)
2. Necessitat de creació d'un nucli executiu de treball que estigui format per un equip tècnic que vetlli per la transparència, la proporcionalitat i la transversalitat de les polítiques culturals aplicades al sector del cinema.
3. Necessitat d'establir un pressupost concret per aquesta àrea

CREACIÓ I INVESTIGACIÓ

1. Incloure en el programa de Fàbriques de Creació el suport a la creació i a la producció cinematogràfica i audiovisual.
2. Dedicar la Fabra i Coats a l'audiovisual i el cinema, a tota la relació transversal amb altres Arts i a la comunicació i relació social que genera.
3. Possibilitat d'incentius fiscals a les empreses locals que rodin a Barcelona.
4. Creació del Centre deL CINEMA I DE l'AUDIOVISUAL de Barcelona. Es fa imprescindible la creació d'un Centre del Cinema i de l'Audiovisual de Barcelona. Aquest centre serà un espai de trobada, experimentació, formació i projecció que promogui el treball en xarxa, la posada en comú de projectes i coneixements oferint nous sistemes de relacions entre persones, projectes i el barri. El centre fomentarà el desenvolupament i la formació audiovisual transversal, tant a escala de públics, de continguts, com de persones i professionals implicats.

Centre deL CINEMA I DE L'AUDIOVISUAL:

Es fa imprescindible la creació d'un Centre del Cinema i de l'Audiovisual de Barcelona que tingui una missió de programació, de mediació, d'investigació, pensament i educació. Aquest centre serà un espai de trobada, experimentació, formació i projecció que promogui el treball en xarxa, la posada en comú de projectes i coneixements oferint nous sistemes de relacions entre persones, projectes i el barri. El centre fomentarà el desenvolupament i la formació audiovisual transversal, tant a nivell de públics, de continguts, com de persones i professionals implicats. Els objectius són:

Programació: acollir programació de producció local. Programar cicles en col·laboració amb altres regidories, amb festivals de la ciutat i amb col·lectius o professionals del cinema i l'audiovisual de la ciutat. La programació contemplarà una gran diversitat de continguts, èpoques i punts de vista. Les activitats previstes seran diverses i transversals al cinema: trobades, debats, tallers, classes magistrals, cursos de cinema, etc. Irradiar de manera itinerant a tots els districtes de la ciutat la programació i les activitats. La programació itinerant s'hauria de coordinar amb la Coordinadora de Festivals.

Mediació: el centre serà accessible a la ciutadania la producció audiovisual i cinematogràfica, tenint en compte la diversitat social existent a la ciutat i interpellant al públic més jove.

Reflexió: serà un espai de trobada i intercanvi per estimular la curiositat, la investigació i el pensament amb l'organització de conferències temàticament multidisciplinars.

Creació (creadors en residència): El centre acollirà els projectes recolzats des de les línies d'ajudes pròpies de l'ICUB vinculats amb el cinema i l'audiovisual. També acollirà aquells creadors/es o productores que estiguin desenvolupant projectes d'interès

cultural per a la ciutat, promocionant la diversitat de mirades, de punts de vista, de temes i formats. La cessió de l'espai a aquests darrers ha de fer-se per concurs públic. A partir d'aquest context plural i transversal es pot gener un necessari ecosistema de desenvolupament de projectes de qualitat des de l'escriptura, la producció, la crítica i la reflexió.

Educació: el centre serà un espai d'iniciació al llenguatge de la imatge per tal d'oferir instruments de lectura del relat audiovisual i cinematogràfic, tant del passat com d'un present multipantalla i hiperconnectat.

Internacionalització: el centre, gràcies al suport dels festivals de la ciutat i als seus recursos propis, ha de facilitar la presència de puntuals convidats/mentors internacionals per tal que els creadors en residència i la gent del sector puguin tenir referents internacionals. Al mateix temps, els mentors seran informats dels projectes locals que s'estan desenvolupant, obrint la possibilitat que sorgeixi alguna coproducció.

Xarxa de mutualització tècnica: Crear una xarxa de mutualització d'equips tècnics i humans i d'espais de treball sempre i quan això no suposi una precarització del sector. Només ha de ser vàlid per aquells projectes que no poden accedir a un equip propi.

EXHIBICIÓ I DIFUSIÓ

BARCELONA té un problema estructural: l'absència de cinemes als barris i la necessitat d'apropar el llenguatge audiovisual a la ciutadania. Es proposa:

1. Crear una línia d'ajut per a sales de cinema que tenen una programació aliena a la distribució de les Majors i que programen cinema independent, europeu i nacional.

2. Fomentar el cinema de proximitat: Constituir una Xarxa de pantalles i cinemes de proximitat, cal recuperar l'experiència del cinema de proximitat, el cinema ha d'estar a tots els districtes de la ciutat. Impulsar una línia de col·laboració amb biblioteques municipals i centres cívics.
3. Generar un programa de polítiques de preus per tal de fomentar l'hàbit al cinema, adreçada especialment a joves, persones a l'atur o persones jubilades.

Festivals de Cinema: són l'única pantalla de difusió d'un coneixement cinematogràfic que no arriba a les pantalles comercials de la nostra ciutat, i que estan sensibilitzats per la importància d'educar la mirada i reforçar l'esperit crític a través de tallers, master-class, seminaris, xerrades, fomentar el cinema en v.o.

La Problemàtica dels Festivals és: 1) Precarietat laboral (L'entitat assumeix amb recursos propis i cada cop assumeix més tasques de pantalla// distribució// educació // treball en xarxa. 2) Equip professional mal remunerat. Molt voluntariat. 3) Precarietat financera. Manca de transparència (l'administració beneficia alguns festivals sense aplicar paràmetres objectius).

El suport immediat ha de ser la cessió municipal d'un espai de treball per l'oficina de la Coordinadora de Festivals.

EIX COMUNICACIÓ-EDUCACIÓ

Comprendre l'audiovisual amb una perspectiva crítica i emancipadora implica enfortir vincles i generar trames des de la base social. Apel·la a una acció comunicadora fonamentada en l'intercanvi constant de dons i càrregues que caracteritza a la comunitat. El fet comunitari no és sinó que la relació que s'estableix entre singularitats i diversitats. És aquí on la comunicació audiovisual pot operar com un

joc de miralls, capaç d'estructurar una concepció d'inter-culturalitats complexes i plenes de matisos. Així és com la creació, la distribució i la difusió de relats audiovisuals, o sigui, tot tipus de pràctiques poden contribuir a fer emergir no un suposat ser comú sinó formes de ser en comú.

És URGENT el pacte amb EDUCACIÓ per:

1. l'ensenyament del **llenguatge audiovisual** a l'educació formal a les Escoles.
2. posada en marxa d'un programa de formació per professorat.

PROMOCIÓ

1. Creació d'un fons econòmic per atreure produccions i rodatges a la ciutat.
2. Política de promoció exterior per les produccions de la ciutat.

5_ TELEVISIÓ MUNICIPAL:

L'Ajuntament ha de invertir més pressupost per tal de que la televisió local pugui:

1. produir continguts culturals.
2. produir i co-produir obres audiovisuals de ficció i documentals.
3. obrir negociacions amb altres plataformes televisives i fer acords de coproducció.

6_EIX ECONOMIA

Proposar al Comissionat d'economia cooperativa social i sol.lidària obrir una línia d'assessoria i suport per impulsar les empreses audiovisuals i els autònoms. L'assessoria ha d'oferir alternatives als models econòmics tradicionals de la indústria audiovisual, per tant cal:

1. Obrir una línia d'estudi sobre l'economia de l'audiovisual; inversions i retorns, capitals financers, taxes, mecanismes de finançament, impacte econòmic de les noves tecnologies en el sector audiovisual.
2. Obrir una línia d'assessorament i acompanyament vinculada a Barcelona Activa per tal de: 1) facilitar eines de professionalització a estudiants de cinema i audiovisual, 2) facilitar eines a professionals que vulguin desenvolupar la seva empresa amb una filosofia d'economia cooperativa social i sol.lidària.

7_BARCELONA FILM COMISSION

Problemàtica: 1) Transparència de la gestió. 2) Concretar qui recapta taxes. 3) Saturació rodatges ciutat vella i centre. 4) Externalització.

ES PROPOSA:

1. Revisar el PROTOCOL EN L'OBTENCIÓ DELS PERMISOS DE RODATGE.
2. Impulsar que l'empresa productora no local inverteixi un percentatge en serveis tècnics i artístics locals.

3. Posar en marxa mecanismes de transparència econòmica i de retorn social.
4. Incloure en la Taula de filmacions, amb la mateixa capacitat decisòria que la resta dels membres, a un representant del Consell de barris.
5. Revisar els protocols amb el Port Marítim.
6. Revisar protocols amb la indústria col.lateral, Turisme de Bcn.
7. Revisar el cànon econòmic per rodatge en espai públic a les productores (locals, internacionals) de publicitat.
8. Mapejar noves localitzacions i establir contacte directe amb districtes.
9. Pel proper concurs públic 2017: contractació externa exclusiva de la gestió operacional.

INFORMES

AUDIOVISUAL I GÈNERE

Les dones tenen una representació significativament menor en la pantalla. No hi ha la suficient consciència de l'abast d'aquesta diferència en relació al gènere masculí a l'hora de dissenyar polítiques culturals de l'audiovisual. Les imatges dels mitjans de comunicació exerceixen una gran influència a l'hora de crear i perpetuar els nostres prejudicis inconscients.

Les dones representen menys del 15 per cent dels executius de negocis, figures polítiques o llocs de treball de ciència, tecnologia, enginyeria i/o matemàtiques. En general, quan es contracta a dones, aquestes no personifiquen llocs influents. Menys d'una quarta part de la força laboral fictícia que apareix en pantalla són dones (22,5 per cent). Malgrat que les dones representen la meitat de la població mundial, menys d'una tercera part dels personatges amb línies de diàleg en les pel·lícules són dones.

L'anàlisi sobre personatges femenins en l'audiovisual revela una discriminació profundament arrelada i uns estereotips generalitzats de les dones i les joves per part de la indústria cinematogràfica tradicional. Els estereotips marginen les dones en els llocs professionals de prestigi. Els personatges masculins predominen sobre els personatges femenins quan es tracta de fiscals i jutges (13 enfront d'1), professors (16 enfront d'1) i metges (5 enfront d'1). Per contra, la balança s'inclina a favor de les dones quan es tracta de la hipersexualització. En comparació amb els joves i els homes, les joves i les dones tenen el doble de possibilitats d'aparèixer vestides amb robes suggestives, parcialment nues o primes.

El primer estudi internacional sobre imatges de gènere en pel·lícules del món sencer impulsat per l'Institut Geena Davis, ONU Dones i la Fundació Rockefeller, mostra com en l'àmbit mundial, les actituds discriminatòries que afecten les dones i les joves es reflecteixen en pel·lícules de tot el món i també assenyala diverses diferències significatives entre països: Els països més avançats (Regne Unit, Brasil, Corea del Sud) compten amb personatges femenins en un rang del 38 al 35,9 per cent dels papers amb línies de diàleg en pantalla. Les col·laboracions britànic-nord-americanes i les pel·lícules índies ocupen les últimes posicions, amb xifres del 23,6 per cent i el 24,9 per cent de dones respectivament. En la meitat de les pel·lícules sud-coreanes apareixien dones protagonistes o coprotagonistes, igual que en el 40 per cent de les pel·lícules analitzades procedents de la Xina, Japó i Austràlia.

"Fa 20 anys, 189 governs van aprovar la Plataforma d'Acció de Beijing, el full de ruta internacional a favor de la igualtat de gènere, que instava els mitjans de comunicació a evitar descripcions estereotipades i degradants de les dones. Dues dècades després, aquest estudi és un signe d'alerta sobre el llarg camí que encara ha de recórrer la indústria cinematogràfica mundial", afirma la directora executiva d'ONU Dones, Phumzile Mlambo-Ngcuka.

Amb la seva gran influència a l'hora de modelar les percepcions de grans públics, els mitjans de comunicació són un factor determinant en l'agenda per la igualtat de gènere, amb la influència ve la responsabilitat. El sector no pot permetre esperar altres 20 , i cal que les polítiques públiques es responsabilitzin.

Un remei per solucionar la disparitat en pantalla és contractar més dones cineastes ja que les dones constituïen gairebé una de cada quatre cineastes darrere de les càmeres (direcció, guió, producció). Segons diferents fons, quan les pel·lícules compten amb

una directora o guionista, la quantitat de personatges femenins en pantalla augmentava significativament. Un altre enfocament és instar les i els executius cinematogràfics a actuar amb més sensibilitat davant del desequilibri de gènere i els estereotips en pantalla, cal superar estereotips obsolets que limiten a les dones i els homes a l'hora de realitzar el seu ple potencial humà".

Entre els resultats clau del primer estudi internacional sobre imatges de gènere en pel·lícules del món sencer, s'inclouen els següents:

Únicament el 30,9 per cent dels personatges amb línies de diàleg són dones.

Hi ha diversos països que estan per sobre de la mitjana mundial: Regne Unit (37,9 per cent), el Brasil (37,1 per cent) i Corea del Sud (35,9 per cent). No obstant això, aquests percentatges són molt inferiors a les xifres de població del 50 per cent. Hi ha dos exemples per sota de la mitjana: en les pel·lícules coproduïdes pel Regne Unit i els Estats Units (23,6 per cent) i les pel·lícules índies (24,9 per cent) els personatges femenins representen menys d'una quarta part de tots els papers amb línies de diàleg.

Falten dones en les pel·lícules d'acció i aventures. Únicament el 23 per cent dels personatges amb línies de diàleg en aquest gènere són femenins.

D'un total de 1.452 cineastes dels quals es coneix el gènere, el 20,5 per cent són dones i el 79,5 per cent són homes. Les dones van constituir el 7 per cent dels directors, el 19,7 per cent dels guionistes, i el 22,7 per cent dels productors de la mostra estudiada.

Les pel·lícules amb una directora o un guionista tenien un nombre significativament més alt de nenes i dones en pantalla en comparació amb les pel·lícules en què no hi havia directora o guionista.

La sexualització és la norma per als personatges femenins a tot el món: les joves i les dones tenen el doble de possibilitats, davant els joves i els homes, d'aparèixer en roba sexualment suggestiva, nues parcialment o íntegrament, i primes; i tenen cinc vegades més possibilitats que es faci referència a elles com a persones atractives. Les pel·lícules per a públics més joves són menys propenses a sexualitzar a les dones que les pel·lícules per a públics de més edat.

Les adolescents (de 13 a 20 anys) tenen la mateixa probabilitat d'aparèixer sexualitzades que les joves adultes (de 21 a 39 anys).

Els personatges femenins únicament constitueixen el 22,5 per cent de la força laboral de les pel·lícules a escala mundial enfront dels personatges masculins, amb una xifra del 77,5 per cent.

En els llocs de lideratge predominen els homes; únicament el 13,9 per cent dels executius i només el 9,5 per cent dels polítics d'alt nivell són dones.

Entre les professions de prestigi, els personatges masculins superen els femenins en fiscals i jutges (13 enfront d'1), professors (16 enfront d'1), professionals mèdics (5 enfront d'1), i en àmbits de ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques (7 enfront d'1).

PROPOSTES DEL FUTUR EMAV

EMAV està disposat i, decididament, aposta per aquest centre de formació, recerca i creació de continguts per la ciutat.

EMAV és un centre públic de formació professional de la família d'imatge i so amb una llarga trajectòria i arrelament a la ciutat i és capaç de reconèixer liderar -conjuntament amb altres responsables- un projecte de ciutat que recollint i sumant els fruits d'altres entitats i col·lectius de Barcelona el centre de creació audiovisual, cinema i continguts multimèdia que Barcelona necessita. No donant l'esquena als altres projectes i col·lectius.

La ciutat necessita un espai on recollir i fomentar les propostes creatives i fomentar la seva producció i llançament a nivell cultural i industrial.

La ciutat ha de ser capaç d'aprofitar les energies dels diferents actors que intervenen i unir esforços per la creació que reverteixi en formació i creació de llocs de treball del sector audiovisuals i especialment dels joves.

Audiovisual i Joves Creadors des de la Formació Professional

Les darreres generacions d'alumnes estan expectants o marxen. Volen aprendre però sobretot volen treballar i veure que la ciutat els recolza en els seus projectes. Poden venir a l'escola un o dos cops quan ja han acabat els estudis i porten mesos voltant i buscant. Si no som capaços de donar-los-hi respostes i propostes clares, evidentment, ja no tornen. És per això que tenim previst la creació del que anomenarem EMAV-Lab, un espai de suport a les iniciatives de creació i de recerca de possibilitats laborals dins el sector de l'audiovisual i l'espectacle, on trobar també joves d'altres disciplines

del disseny, l'art, la música, informàtica, espectacles, videojocs, aplicacions mòbil i altres ... que es treballen en altres cicles formatius i estudis artístics.

La Formació Professional necessita una revitalització i pensem que ha de venir per aquesta barreja de coneixements i expectatives que millori clarament les condicions laborals i també les possibilitats de fer créixer a nivell social, econòmic i de professionalitat.

ES parla de moltes possibilitats, per començar, en petites-grans idees:

- Alumnes que col·laborin (participin, treballin, facin pràctiques?) als centres de la ciutat que fan falta (Centres cívics?, espais tipus Santa Mònica, per exemple?) Festes de la Mercè o altres esdeveniments.
- Programa de televisió en coproducció amb ICUB i altres.
- Aprofitar millor els recursos de la ciutat a nivell de rodatges (Barcelona Plató)
- Donar feina als alumnes que acaben i potenciar la creació de projectes interdisciplinars amb altres centres de formació de la ciutat.
- EMAV-Lab com un viver d'empreses creades pels joves. Quan acaben els seus estudis poden iniciar les primeres feines durant un període de temps amb els recursos tècnics i logístics de l'escola i d'altres entitats col·laboradores.
- Espais i plataformes per a la visualització i difusió de les seves creacions i projectes.
- Potenciar la creació un centre d'estudis i desenvolupament del cinema i l'audiovisual a la ciutat.

JORNADES

Comunicació audiovisual, cultura i comunitat.

Comprendre l'audiovisual amb una perspectiva crítica i emancipadora implica enfortir vincles i generar trames des de la base social. Apel·la a una acció comunicadora fonamentada en l'intercanvi constant de dons i càrregues que caracteritza a la comunitat (Esposito, 2003 i 2005). Allò comunitari no és sinó mera relació entre singularitats i diversitats. És aquí on la comunicació audiovisual pot operar com un joc de miralls, mostrant quan allò particular s'acaba i comença allò comú. És capaç d'estructurar una concepció d'inter- culturalitat complexa i plena de matisos. Així és com la creació, la distribució i la difusió de relats audiovisuals, o sigui, tot tipus de pràctiques poden contribuir a fer emergir no un suposat ser comú sinó formes de ser en comú (Nancy, 2007).

Les pràctiques audiovisuals que brollen de les necessitats i els desitjos concertats per part de la gent ens aporten un seguit de tàctiques i estratègies que parteixen del fer i del sentir, del ser i no del tenir (Illich, 1985). Aquesta comunicació fa sorgir noves vinculacions, interaccions i espais de trobada entre les persones i els col·lectius socials, en tot tipus de xarxes socials de base i, en definitiva, arreu de la comunitat. S'erigeixen formes culturals radicades en el diàleg, l'escolta activa i l'empatia, l'encontre amb l'alteritat, la performativitat, l'autorepresentació, la mediació directa i sobretot l'experiència vivencial del fet de comunicar-se.

Des d'aquest punt de vista, no podem circumscriure'ns ni en mitjans ni en titularitats ni en baluards institucionals. El parany del finançament i la gestió dels fons públics

per part de l'administració no ha de significar renunciar a què la cultura i la comunicació audiovisual serveixin a la comunitat per autoafirmar-se, per sostenir i potenciar totes les interrelacions que s'hi produeixen de forma permanent i sense aturador.

Més enllà de la titularitat pública (que sol ser hiperinstitucionalitzada) d'iniciatives audiovisuals concretes, es tracta de cuidar i preservar la vivència comunitària de comunicar-se mitjançant pràctiques molt diverses i enriquidores. Això vol dir que, a l'hora d'acompanyar i facilitar polítiques públiques de comunicació audiovisual, la comunitat jugui un paper central, amb totes les seves complexitats i contradiccions.

És en aquest context que pren força la dimensió educativa de la comunicació audiovisual entesa com a aprenentatge des de i a través de l'experiència (learn by doing). De fet, la tradició de la pedagogia crítica i la comunicació/educació popular comprenen comunicació i educació com dues cares de la mateixa moneda que es busquen i necessiten mútuament per enfortir-se (Freire, 1969; Kaplún, 1998). Així ho demostren la gran multitud de pràctiques que neixen, quallen o deriven cap a la intersecció que proposen l'educomunicació (o comunicació/educació, segons Huergo, 2005) i la comunicació comunitària.

Tot plegat ens aboca a una simbiosi anomenada comunicació educomunitària amb la idea de reconstruir i promoure la audiovisuabilitat de la comunitat.

Objectiu de les jornades:

Mapejar i vincular pràctiques de comunicació audiovisual comunitària i/o educomunicatives per donar visibilitat i enfortir un conjunt divers i dispers de formes de fer. Tot plegat amb la idea de crear una xarxa d'experiències en diversos barris i ciutats de l'Estat espanyol.

Al voltant de tres eixos de debat:

- 1) De quin tipus de comunicació audiovisual estem parlant? No parlem de pràctiques enteses com a mercaderia sinó com a elements clau en l'autoafirmació de la comunitat, perquè no estan subjectes a un valor de canvi (producció) sinó un valor d'ús (creació).
- 2) Quines polítiques i ordenacions públiques encara no s'han gosat portar a terme en el panorama de la comunicació audiovisual? Es tracta d'abordar el repte de com modificar la tradició legislativa imperant a Europa i partir de les estratègies polítiques que parteixen de les necessitats i els interessos de la comunitat.
- 3) Com s'aborda la definició d'allò comú en la comunicació audiovisual? En aquest sentit, cal debatre sobre necessitats a atendre, formes d'operar, detecció de finestres i obertura de noves, processos de cooperació i col·laboració, xarxes a establir i enfortir. Des d'aquesta perspectiva, es planteja l'organització d'unes jornades que serveixin per compartir les qüestions claus dels tres eixos de debat proposats i que, a mig termini, signifiquin l'obertura d'un procés de debat i reflexió conjunta en forma de grups de treball.

Com a persones i experiències a tenir en compte, es proposa una relació extensa sobre la qual començar a treballar:

Universitats

- Anna Clua, Universitat Oberta de Catalunya i Xarxa Ciutadana pel Dret a la Informació i la Comunicació
- Laura Bergés, Universitat de Lleida i Assemblea per la Comunicació Social
- Marcelo Martínez, Universitat de Santiago de Compostela i xarxa d'investigació REAL-CODE
- Manuel Chaparro, Universitat de Màlaga i EMA RTV - Víctor Marí, Universitat de Cadis i revista Commons - Alejandro Barranquero, Universitat Carlos III
 - Rosario Luna, Univesitat de Extremadura
 - Carmen Echazarreta, Universitat de Girona

Altres investigadors i investigadores residents a l'Estat espanyol

Javier García (ReMC i Jóvenes y el tercer sector audiovisual) / Núria Reguero (Assemblea per la Comunicació Social, CMFE i Mèxic) / Tony Vacas (Argentina) / Juan Ramos i Renée Barrientos (Bolivia) / Chiara Sáez (Xile)

Experiències de difusió

Ràdio Klara (València) / URLCM (Madrid) / Televinte (Xantada, Galiza) / LaTele (Barcelona) / Tele K (Madrid) / Boca Ràdio (Barcelona) / Onda Color (Màlaga), Radiópolis (Sevilla) / Radio FilispiM (O Ferrol, Galiza), Cardedeu RTV i Canal SET (Catalunya) a més de les ràdios i les TV de barri o de districte de Barcelona, Pluràlia TV (València) i Sa TevaVisió (Palma).

Experiències de creació audiovisual

Nosotras en el mundo / Dones Reporteres de Mataró / El Parlante / Càmeres i acció / Méliès / AGARESO / Cine sin autor / Ikertze / Ubiqa / Komunikatuz / LaFundició / Sinapsis / Transductores / ComSoc / Mobiolak / Quepo / El Mirador / L'Arada / Colectiva Circes / UbúTV / Mapasonor / Banda Visual / Transforma Films / A bao a qu / Drac Màgic / Aire Comunicació / Neokinok / Produccions Pelegrines / SICOM / Federació Catalana de Cineclubs / Metromuster / La Trama ComunicAcción / Teleduca

Dimensió internacional

Northern Visions (Irlanda del Nord) / DCTV (Irlanda) / VDPQ (França: Carmen, Tabasco Vidéo, Anonymal, etc.) / BOK (Alemanya) / Videocommunity (Itàlia) / Community Media Association i Platform London (RU) / City TV Foundation (Eslovàquia) / Ràdios comunitàries a Hongria / Restart (Croàcia) / Nis TV (Sèrbia) / Ràdios Altoparlantes (Equador) / Colectivo de Comunicación de Montes de María i Escuela Audiovisual Infantil Belén de los Andaquíes (Colòmbia) / Árbol TV participativa (Uruguay) / Barrikada TV (Argentina) / Escuela Popular y Latinoamericana de Cine, TV y Teatro (Venezuela) / MediaAct (Corea del Sud) / EVC, Paper Tiger TV i Downtown Community TV Center (EUA). Caroline Zéau (Universitat de la Picardia, França) / Sonia Livingstone (Universitat College de Londres, RU) / Peter Lewis (Universitat Metropolitana de Londres, RU) / Clemencia Rodríguez (Universitat d'Oklahoma, EUA) / Kathleen Tyner (Univesitat de Texas, EUA) / Jeff Share (Universitat de Califòrnia, EUA) entre d'altres.